

## یک ظرف باز بودن برای خداوند و زندگی در روزهای معمولی در توزیع الهی تثلیث الهی

مطالعه متون مقدس: پیدایش ۲: ۷؛ رومیان ۹: ۲۱-۲۳؛ ۲ قرننتیان ۴: ۷؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۲۰-۲۱

۱. اولین قدم روش خدا در تحقق مقصودش، خلقت انسان به عنوان ظرفی بود که حاوی او [خدا] به عنوان حیات باشد - پیدایش ۲: ۷:

آ. خدا ما را برگزید تا ظروف افتخار [عزیز] پر از خدای سه یکتا باشیم - رومیان ۹: ۲۱-۲۳؛ ۲ قرننتیان ۱۳: ۱۴:

۱. خدا انسان را به عنوان ظرفی آفرید تا حاوی او باشد، و از بین بسیاری ظروف، او ما را برگزید که حاوی او، خدای حرمت باشیم، تا بتوانیم آن ظروف افتخار باشیم - ۴: ۷.

۲. ظروف افتخار هم از طبیعت الهی (طلا) و هم از طبیعت بازخرید شده و تولد تازه یافته انسانی (نقره) ساخته شده اند - ۲ تیموتائوس ۲: ۲۰-۲۱.

۳. خدا جلال خود را بر ما، آن ظروف، آشکار می سازد تا ما تبدیل به ظروف جلال شویم - رومیان ۹: ۲۳؛ ۲ قرننتیان ۳: ۱۸؛ ۴: ۶-۷:

(آ) همه اینها از رحمت او و بر طبق رحمت اوست؛ آن نمی تواند با تلاش ما به دست آید.

(ب) به همین دلیل ما باید او را برای رحمتش بپرستیم و شکر کنیم - رومیان ۹: ۱۵-۱۶، ۱۸.

ب. خلاصه چهارده رساله پولس را می توان در دو کلمه بیان کرد: «ظرف باز»:

۱. عهد جدید به ما نشان می دهد که خدا ایمانداران را به عنوان ظرفی می خواهد که او را دوست داشته و خود را به روی او باز نگه می دارند - ۲ قرننتیان ۳: ۱۶:

(آ) اگر در اعماق وجودمان به خداوند باز نباشیم، او نمی تواند خود را به درونمان توزیع کند و خانه خود را در دلمان بسازد - افسسیان ۳: ۱۷.

(ب) یک ظرف باز کاری انجام نمی دهد جز این که خودش را باز نگه دارد تا با توزیع الهی تثلیث الهی پر شود - ۲ قرننتیان ۱۳: ۱۴.

۲. زندگی اصیل مسیحی، دوست داشتن خداوند و باز نگه داشتن خود به خداوند بوده و توقف در کار انجام دادن است - مرقس ۱۲: ۳۰؛ ۱ یوحنا ۴: ۱۶-۲۱:

(آ) سپس خداوند وارد شده و همه کار را انجام می دهد. آن ظرف به سادگی حاوی خداوند بوده و از پر کردن و کارکرد خداوند مسرت می برد.

(ب) ما به سادگی باید خداوند را دوست بداریم و خود را به روی او باز نگه داشته، به او هر فرصتی برای انجام هر کاری که می خواهد انجام دهد بدهیم - افسسیان ۳: ۱۷.

(پ) این زندگی مناسب و اصیل مسیحی است - غلاطیان ۲: ۲۰.

۳. ما باید دعا کنیم: «خداوندا، به فیض تو، باشد هیچ بخشی از وجودم به تو بسته نباشد؛ من تصمیم می گیرم که خودم را تماماً و کاملاً به تو باز نگه دارم»:

(آ) این دعای مناسب، دعای عمیق تر، دعای واقعی، عشق به خداوند و به روی او باز بودن است - افسسیان ۳: ۱۷-۱۹.

(ب) اگر دعایی به این گونه داشته باشیم، ظروف زنده و باز خواهیم بود، و خداوند راهی برای پر کردن ما از خود خواهد داشت - آ. ۱۴-۱۸.

(پ) وقتی خداوند ما را پر می کند، او همه کار را برای ما انجام می دهد - آ. ۱۹.

۲. به عنوان ایمانداران در مسیح، باید بیاموزیم که با یک زندگی در روزهای معمولی و در تجارب منظم و عادی در توزیع الهی تثلیث الهی، راضی باشیم - رومیان ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱؛ افسسیان

- آ. ما باید توزیع الهی را کم کم، روز به روز دریافت کرده، این توزیع را دوباره و دوباره به شیوه ای آهسته و پیوسته دریافت کنیم - ۲ قرنیتان ۱۳: ۱۴؛ متی ۶: ۱۱؛ مزمیر ۶۸: ۱۹:
۱. چیزهای روحانی بسیار کمی یک بار برای همیشه در ما به انجام می رسند؛ بلکه همچون زندگی فیزیکی ما، بیشتر چیزهای روحانی باید دوباره و دوباره تکرار شوند - یوحنا ۶: ۵۷؛ ۴: ۱۴؛ ۲ قرنیتان ۱۰: ۳-۴.
۲. هر چه خدا به ما می دهد یکبار به داده نمی شود تا غیر قابل تحمل شود؛ در عوض، تأمین الهی ذره ذره داده می شود.
- ب. خدای سه یکتای پروسه دیده و کامل، نه به شیوه ای خارق العاده بلکه به شیوه ای معمولی، در درون ما است؛ به این دلیل ما باید یک زندگی مسیحی ثابت و عادی داشته باشیم. هر چه کمتر خاص و بیشتر معمولی باشیم، بهتر است - کولسیان ۱: ۲۷؛ ۳: ۴؛ افسسیان ۳: ۱۶-۱۷.آ.
- پ. همه چیزهای حیات که خدای سه یکتا از طریق توزیع الهی به ما می دهد، ساکت و آرام است و زندگی ما به عنوان ایمانداران نیز باید ساکت و آرام باشد؛ روز به روز باید از این طریق زندگی کرده، به سادگی یک زندگی معمولی از دریافت توزیع الهی داشته باشیم - رومیان ۸: ۶؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۲؛ ۲ تسالونیکیان ۳: ۱۶.
- ت. سرنوشت ما این است که یک زندگی معمولی را در توزیع الهی تثلیث الهی زیست کنیم، زیرا پدر ما مقدر کرده است که ما به شیوه ای معمولی تحت توزیع مداوم او زیست کنیم - متی ۶: ۱۱، ۳۴-۳۲؛ ۲۴: ۴۰-۴۱.
- ث. به عنوان ایمانداران، ما توزیع الهی تثلیث الهی را توسط ایمان تجربه می کنیم؛ خدا می خواهد ما همه چیز را با تکیه بر او، با برگرفتن او به عنوان حیات، و با اجازه دادن به او تا خود را به درون ما توزیع کند، انجام دهیم - افسسیان ۳: ۱۷؛ عبرانیان ۱۱: ۱.
- ج. ما از این راه از نظر روحانی عادی شده، و روحانیت ما منظم و عادی بدون هیچ چیز خارق العاده خواهد بود - رومیان ۸: ۴، ۶؛ غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳.
۳. یک زندگی از روزهای معمولی در توزیع الهی، بر طبق عادی بودن معجزه آسای اقتصاد الهی است - ۱ تیموتائوس ۱: ۴؛ افسسیان ۳: ۹:
- آ. تجارب مسیح، روح، خدای سه یکتا، و حیات الهی با طبیعت الهی، کاملاً عادی هستند - آ.آ. ۱۶-۱۷.
- ب. همه چیزهای روحانی و الهی که خدا برای تجربه و مسرت ما فراهم نموده، عادی است. با این حال، این چیزهای عادی، معجزه آسا هستند، و به این دلیل می توانیم از عادی بودن معجزه آسای اقتصاد الهی بگوئیم - ۱ تیموتائوس ۱: ۴؛ افسسیان ۳: ۹.
- پ. تولد تازه بزرگترین معجزه است، ولی به شیوه ای عادی اتفاق می افتد. از این رو، تولد تازه یک امر عادی است که معجزه آسا می باشد، یک امر عادی معجزه آسا در زندگی مسیحی ما - یوحنا ۳: ۳، ۵-۶، ۸؛ ۱ پطرس ۱: ۲۳.
- ت. خواندن نام خداوند امری عادی است، اما این معجزه آساست که وقتی صدا می زنیم، تمامیت خدای سه یکتای پروسه دیده و کامل را دریافت می کنیم - رومیان ۱۰: ۱۲؛ ارمیا ۳۳: ۳.